

[Lykketoff]

En anden betragtning, som jeg nemlig mener er vigtig i forhold til regeringsforslagene, er, at skønt der er en del af elementerne, som isoleret betragtet kan opnå socialdemokratisk velvilje her ved en førstebehandling, så er det, vi mangler, helheden i regeringens politik. Vi mangler det forslag, som åbenbart spiller en meget stor rolle i regeringens tegning af, hvad man kan gøre for konkurrenceevnen, nemlig omlægning af arbejdsgiverafgiften. Vi mangler en redegørelse for, hvordan regeringen egentlig vil få det til at hænge sammen økonomisk. Hvor skal alle milliarderne, som åbenbart skal gives ud her, hentes henne, hvordan hænger regnestykket sammen?

Jeg er selvfølgelig da glad for, at finansministeren her kvitterer for socialdemokratisk omsorg for statsbudgettet, men jeg har indtil nu ikke set en tilsvarende omsorg fra regeringens side for, at statsbudgettet hænger sammen, når man tager fat på disse ting, og vi kan ikke tage en samlet stilling til regeringens politik uden at kende alle disse elementer og uden at vide, hvordan man har tænkt sig at dække regningen.

Det bringer mig så over til nogle generelle bemærkninger om vort eget forslag. Vi kan selvfølgelig konstatere, at regeringen allerede med det, vi har set er dens politik, erkender, at tidligere klar-jer-selv-holdninger igennem højere profit til erhvervslivet ikke rækker. Der skal en mere specialrettet indsats til.

Det, vi i Socialdemokratiet har prøvet med vores beslutningsforslag, er at sige: Hvad er det for en sammenhæng, en sådan indsats skal gøres i? Hvad er det for nogle beløb, der skal være til rådighed for den korte sigt? Hvordan skal disse beløb dækkes ind finansielt? Og hvad er det for en samlet fordelingspolitik, som må være opfyldt, hvis man skal have en folkelig forståelse for, at der skal bruges penge på at forbedre erhvervslivets vilkår? Hvad er det for en grad af social retfærdighed, som må være det helt nødtørftige, hvis man skal skabe en politisk og folkelig baggrund for den kraftindsats, der er nødvendig, efter at regeringens hidtidige politik har vist sig at være så utilstrækkelig?

Her vil jeg godt sige til finansministeren, at efter vores opfattelse hænger det politisk sammen at gøre noget for den sociale retfærdighed og at gøre noget for erhvervsudviklingen.

Vi mener ikke, at man kan komme igennem med budgettet 1988, uden at der bliver gjort et gennembrud på regulering af dagpenge, på regulering af sociale pensioner. Vi mener, der er et realøkonomisk grundlag for at gøre det; vi mener, at vi har anvist, hvor pengene kan hentes.

Og så vil jeg i øvrigt godt sige om finansministerens kritik af den dækning, vi har anvist – og det var jo især forslaget om en omsætningsafgift på obligationer – at jeg mener nu nok, at alle de, der med en vis sagkyndighed har ytret sig om forslaget, har været enige om, at det rigeligt kan give det beløb, vi har sagt det kan give.

Det vil have en ekstremt ringe virkning på renteniveaet. Derimod vil det, hvad jeg ikke mener er noget argument imod forslaget, selvfølgelig bremse noget af den spekulationsbestemte omsætning og tage noget af spekulationsgevinsterne fra dem, der er mest aktive på det marked. Det er i øvrigt ikke især de store pensionsinstitutioner, men nok især private handlere, og derfor er der også i dette forslag en vis forbrugsbegrænsende virkning.

Men vi er jo ikke gået ud fra selv, at det havde så stor en forbrugsbegrænsende virkning som en normal skatte- eller afgiftsregulering. Det har en større forbrugsbegrænsende virkning end et tilsvarende beløb opkrævet i realrenteafgift, penge, som regeringen jo efterhånden har vænnet sig til at betragte som en udmærket indtægtskilde for statskassen, men det har selvfølgelig mindre virkning, end moms- og indkomstskat ville have haft.

Det har vi taget højde for. Derfor er der også en vis statsfinansiell overdækning i det socialdemokratiske forslag, men under alle omstændigheder er den forbrugsudvidelse, den efterspørgselsfremme, der ligger i vores samlede tegning, af en meget beskeden størrelsesorden og derfor også udtryk for den dobbelte ansvarlighed, som vi ønsker at udvise, som vi ønsker at fastholde både i forhold til statsbudgettet og i forhold til den private forbrugsudvidelse.

Men det, som er afgørende for os, er, at der nu bliver lavet noget, som virker i forhold til erhvervsudviklingen. Det mener vi at man kan samle i et par hovedpunkter.

Vi mener, det er meget vigtigt, at vi nu hurtigt, og uden at man fordyber sig i vidtløftigt